

РЕШЕНИЕ

№ 2502

гр. София, 14.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 14.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1924** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.70, ал.1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Т. М. Е. Д., гражданин на К., ЛНЧ: [ЕГН], срещу решение № УП-ОК 3/ 10.02.2021 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което, на основание чл.70, ал.1, вр. с чл. 13, ал.1, т.4 от ЗУБ, е отхвърлена като явно неоснователна молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и целта на закона.

Конкретно сочи, че основанийето, на което е отхвърлена молбата му като явно неоснователна чл.13, ал.1, т.4 от ЗУБ – като явно неправдоподобна, тъй като твърдените от него факти са непоследователни, противоречиви или напълно невероятни, не е съобразено с чл.23, ал.4, б. ж от Директива 2005/85/ЕО, респективно с чл. 31, ал.8, б. а от Директива 2013/32/ЕС. Моли съда да отмени решението на интервюиращия орган при ДАБ– МС като незаконосъобразно и да върне преписката за разглеждане и произнасяне на административния орган.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ - МС, изпраща административната преписка по издаване на оспореното решение. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, излага доводи за законосъобразност

на обжалваното решение. Моли съда да отхвърли жалбата.

Софийска градска прокуратура не изразява становище и не изпраща представител в проведеното открито съдебно заседание.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в своята съвкупност и доводите на страните, по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, намира за установено от фактическа страна, следното: С молба до ДАБ при МС с вх. № РД 09-143 от 02.02.2021г. на отдел „Производство за международна закрила (ПМЗ)“ – кв. О. купел в Регистрационно-приемателен център (РПЦ) - С. към ДАБ – МС Т. М. Е. Д., гражданин на К., [дата на раждане] в [населено място], К., народност – бамилеке, религиозна принадлежност – християнин-протестант, семейно положение – неженен, е поискал предоставяне на международна закрила. Самоличността му е установена въз основа на подписана декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ. Попълнен е и регистрационен лист към молбата.

С писмо рег. № УП-20561/05.02.2021 г. на ДАБ, началник отдел ПМЗ - кв. О. купел е изискал от Държавна агенция "Национална сигурност" писмено становище по постъпилата молба за международна закрила.

С покана рег. № УП-20561/ 02.02.2021-г. Т. М. Е. Д. е поканен на интервю на 09.02. в 10:00ч. От протокол рег. № УП-20561/09.02.2021г. се установява, че на посочената дата с кандидата било проведено интервю по Глава шеста, Раздел Първи, чл. 63а от ЗУБ. В хода на производството жалбоподателят заявява, че е дошъл в България, след като вече веднъж се опитал да влезе в Гърция от Турция, но гръцката полиция го върнала. Пробвал втори път да влезе в Гърция, но четири човека се удавили и се отказал да влиза в Гърция. Взел испанска карта, с която се опитал да влезе в България. Трябвало да напусне Турция, защото негови сънародници от К. се обадили в К. и издали местоположението му. Чужденецът заявява, че е имал проблеми в родината си, защото работел с полицията. От март 2017г. давал информация на жандармерията в столицата Д. за престъпници от групировката Б. Х., откраднали оръжие. Полицията му плащала за предоставената информация. След като баща му го издал на познати, те казали на други хора и когато през юни 2019 г. престъпниците, за които давал информация, разбрали, го заплашили с убийство. Обикновено, когато някой има проблеми в Д. се връщал в селото си, но жалбоподателят не можел да се върне, защото там били Б. Х.. Християнската секта, към която принадлежал Свидетели на Й. също не одобрявали, че работи с жандармерията и издава други хора. Работата му била опасна, защото някои от служителите в полицията, на които давал информация, предоставяли информацията на престъпниците. От Б. Х. и други криминални елементи го търсели. Заминал за И. легално на 25.09.2019г. със самолет. Там останал година и три месеца, но го открили и взел решение да напусне страната. В И. си закупил испанска карта и се качил на автобус за България. Преминал през турския граничен контрол, но българската полиция разкрила, че картата не е негова. Твърди, че е загубил личните си документи. Паспортът му бил останал при приятел в Турция, който дошъл от Швейцария да пазарува и го взел в чантата си по погрешка, а по-късно не го открил. Жената, с която живеел във фактическо съжителство и с която имат деца, живеела с родителите си. Описва няколко случая, в които е издал престъпници, които после са го заплашвали с убийство, единият, от които от групировката Б. Х.. Заявява, че физически не е преживял насилие, но е бил издирван и заплашван от престъпниците, които е издавал на жандармерията.

С решение № УП ОК-3/10.02.2021 г интервюиращ орган при ДАБ е отхвърлил като

явно неоснователна молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл.70, ал.1, вр. с чл. 13, ал.1, т.4 от ЗУБ. Решението е връчено на адресата на 19.02.2021 г. и той е запознат със съдържанието му на език, разбираем за него. Жалбата срещу решението е подадена до АССГ на 23.02.2021 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146. Следователно, съдът извършва преценка дали административният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила и материалния закон, в установената форма и дали е съобразен с целта на закона.

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, от активно легитимирана страна - адресат на решението, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, съдът я намира за основателна.

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен орган – К. И., на длъжност главен експерт в РПЦ – [населено място], ПМЗ кв. О. купел, който е определен със Заповед № РД-05-783/ 09.12.2020 г. на председателя на ДАБ, на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, за интервюиращ орган.

Обжалваният административен акт отговаря на изискванията за форма и съдържание, тъй като се мотивира с посочване на конкретни факти, въз основа на които се издава и съответна правна обосновка.

Съдът не установява при постановяването на решението да има допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Не е налице и нарушение на правото на защита на жалбоподателя. Процесният акт е надлежно съобщен на адресата си на език, който той владее, като всички процесуални действия в особеното производство са извършвани в присъствие на преводач от езика, владян от търсещия закрила.

Оспореното решение е издадено в ускорена процедура в производството по общия ред по реда на Глава V I, Раздел II. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ, производството се образува с регистрирането на чужденеца по подадена от него молба за международна закрила. В случая чужденецът е регистриран на 02.02.2021 г., а оспореният акт е издаден на 10.02.2021 г. при спазване на срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ за произнасяне в ускорена процедура. В хода на производството пред решаващия орган при РПЦ - [населено място] при ДАБ, с камеунския гражданин е проведено интервю, което е отразено в нарочен протокол, прочетен на интервюирания в присъствието на преводач на разбираем за него език.

Не се установява и нарушение на чл. 58, ал. 9 от ЗУБ. В случая от ответника е изискано писмено становище от ДАНС по молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила, макар по реда на чл. 70, ал. 1 от ЗУБ - в ускорена процедура в производството по общия ред, а в този случай съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 9 изр.2 от ЗУБ такова становище не се изисква.

Като материално-правно основание за постановяване на обжалваното решение е посочена разпоредбата на чл.13, т.4 ЗУБ, според която молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато

не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и молбата е явно неправдоподобна, тъй като твърдените от него факти са непоследователни, противоречиви или напълно невероятни.

В административния акт е посочено, че са констатирани противоречия в изявленията на търсещия закрила по отношение на това къде се намира паспортът му и че бежанската му история е изградена от твърдения, които целят единствено и само предоставянето на статут. Формулиран е извод за липсата на условия за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ и на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Административният орган е приел, че молбата му за закрила следва да се отхвърли като явно неоснователна, на основание чл.13, т.4 от ЗУБ.

Настоящият съдебен състав намира, че жалбата е основателна по изложените в нея съображения за материална незаконосъобразност на оспорения административен акт. При обсъждане на изнесените от кандидата факти и обстоятелства от личната му бежанска история административният орган неправилно е приел, че молбата е явно неоснователна, поради наличието на съществени противоречия в твърденията му. Установява се, че кандидатът е напуснал К. заради страха си, породен от заплахите, отправени срещу него от членове на групировката Б. Х., за която е предоставял информация на полицията. Тези негови твърдения са логични и непротиворечиви.

Липсата на принадлежност на чужденеца към определена политическа партия, при твърдения за отправени заплахи лично спрямо него също не означава, че не е налице реална, предстояща и възможна заплаха за живота, сигурността и неговите човешки права. Необходимо е да се отчете обстоятелството, че от представената справка относно общото положение в К. – актуална политическа и икономическа обстановка вх. № МД-41/20.01.2021г. се установява, че проблемите с правата на човека в страната включват произволни и незаконни (включително извънсъдебни) убийства, извършвани и от бойци на групировката Б. Х., насилствени изчезвания, изтезания, извършвани от недържавни актьори. Ислямистката въоръжена групировка Б. Х. извършва нападения от януари 2020г., убивайки стотици цивилни. В отговор на нападенията правителствените сили са принудили цивилни да изпълняват местни задължения за нощна охрана, за да се предпазят от нападенията на Б. Х..

В случая не може да се приеме, че изнесените пред интервюиращия орган на ДАБ факти са противоречиви или непоследователни, доколкото от проведеното интервю с кандидата е видно, че същият описва по идентичен начин причините за напускането на К. и Турция при отговора на няколко различни въпроса. Противоречието, изтъкнато в решението, от интервюиращия орган свързано с паспорта на жалбоподателя, се дължи на неточното пресъздаване на отговорите на чужденеца. В случай, че интервюиращият орган твърди, че лицето се представя с фалшива самоличност или използва неистински, подправен документ или документ с невярно съдържание, за които по време на производството продължава да твърди, че са истински; унищожил, повредил или се е разпоредил с паспорта си или друг документ, който има отношение към неговото твърдение, за да се представи под фалшива самоличност или да затрудни разглеждането на молбата или, че не е представил информация, която да позволи да се установи с достатъчна сигурност неговата самоличност или гражданство, то е следвало да отхвърли молбата му като явно неоснователна на основание съответно чл.13, т. 6, 8 или 9 от ЗУБ, а не на основание чл. 13, т.4 от ЗУБ.

От изложеното следва, че незаконосъобразно в разрез с целта и духа на чл. 13, ал. 1, т.

4 от ЗУБ интервюиращият орган е приел, че молбата на жалбоподателя е явно неправдоподобна.

При наличието на писмени данни за съществуващото напрежение в К. и свързаните с дейността на Б. Х. и други неправителствени групировки нападения, убийства и други нарушения на правата на човека, и невъзможността на властите да противодействат напълно адекватно на насилието, административният орган е следвало да образува производство по общия ред - чл. 70 - 76 от ЗУБ, като обсъди всички факти от личната история на търсещия закрила и извърши задълбочена преценка на обстановката в К. и по-конкретно столицата Д. и дейността на Б. Х.. Необходимо е обстойно проучване на историята на чужденеца, което не може да бъде направено в рамките на ускореното производство по глава VI, раздел II от ЗУБ, доколкото то протича в рамките на три дни, считано от датата на образуване на производството.

С оглед на горното, съдът намира, че жалбата е основателна и обжалваното решение следва да бъде отменено, като преписката бъде върната на административния орган за образуване на производство по общия ред и за разглеждане на молбата на Т. М. Е. Д. по реда на глава VI, раздел III, като е необходимо да се извърши цялостно, всестранно и пълно изследване на фактите и обстоятелствата от личната история на кандидата и те да бъдат разгледани заедно със съществуващата обстановка в К.. В хода на производството е необходимо да бъде спазена и императивната разпоредба на чл. 58, ал. 7 от ЗУБ. Административният орган следва да постанови акта си, като изложи конкретни, логични и пълни мотиви за липсата или наличието на условия за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ или хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ на кандидата.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал. 4 от ЗУБ и чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, LXV състав,

РЕШИ:

Отменя, по жалбата на Т. М. Е. Д., гражданин на К., решение № УП-ОК 3 от 10.02.2021 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците към Министерски съвет.

Връща преписката на административния орган за произнасяне по молбата на Т. М. Е. Д. в рамките на общото производство по реда на глава VI, раздел III от Закона за убежището и бежанците.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: